

Bạch Mã tường công còn để lại cho hậu thế một bộ sách giá trị mang tên Vọng Nam Quốc. Bộ sách viết bằng Hán tự gồm hai phần, phần đầu gồm nhiều bài thơ viết bằng Hán tự, nội dung nói lên nỗi nhớ quê hương, niềm đau của một kiếp người lưu lạc. Trong phần hai tác giả mô tả nếp sống sinh hoạt xã hội của dân chúng Việt Nam vào thế kỷ XII, để cập đến những hành động dã man của Trần Thủ Độ, ghi lại công trình dựng nước của chín vị vua đời Hậu Lý.

Bảy trăm năm qua dù mái đình tại Lý Hoa Sơn đã rêu phong đổ nát, dù tiếng trống dân tộc đã im lặng theo thời gian, nhưng tâm lòng vọng quốc về Nam quốc vẫn chưa phai mờ. Dân tộc Do thái đã tìm lại đất hứa sau hai ngàn năm vắng bóng, bởi vì họ vẫn giữ được ngôn ngữ, truyền thống dân tộc. Nếu chúng ta quên đi cội nguồn, ngôn ngữ, thì đừng mong một ngày trở về. ■■■

MÁI NHÀ XƯA

Nhà tôi nường bóng chợ Đông Ba
 Chẳng dặng mây gian cũng gọi nhà
 Trước mảnh sân đưa in bóng mẹ
 Sau vườn cau trở lộng hình cha
 Ve hẽ trở khúc buồn tê tái
 Mái rêu nặng trĩu giọt mưa sa
 Hoa đào trước ngõ thay mây quận (1)
 Nhặt phần tàn hưởng năm tháng qua?

Bà **VỖ HỮU HIỀN**

(1) quận=lần

CƯỜI CHÚT CHƠI...

CON MỘT

LÊ THÀNH TRANG

Ông A đến công tác tại một thành phố. Ông đến nhậu tại một quán rượu. Muốn gọi chuyện để làm bạn với ông B đang ngồi đọc báo, ông A mời:

- Chào ông, xin mời ông một điếu xì gà!

- Cám ơn ông, ông B đáp, tôi đã hút thứ xì gà một lần, và tôi không thích hút xì gà nữa.

- Vậy thì xin mời ông uống với tôi một ly rượu?

- Cám ơn ông, tôi đã thử uống rượu một lần, và tôi không thích uống rượu nữa.

- Vậy xin mời ông chơi với tôi một ván bi-da?

- Cám ơn ông, tôi đã thử chơi bi da một lần và tôi không thích chơi bi da nữa?

Ông A nổi sùng, quay lưng đi.

Ông B kêu ông A lại nói:

- Chút nữa, thằng con trai của tôi sẽ đến đây, ông có thể chơi bi-da với nó.

- Thằng con trai của ông à, chắc nó là con một của ông!!!